

532.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 10 czerwca 1927 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa
o sposobie określania wartości nakładów meljo-
racyjnych w majątkach wykupywanych.**Na mocy cz. 4 art. 27 ustawy z dnia 28 grud-
nia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P.
z 1926 r. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Szacunek niezamortyzowanych części na-
kładów meljoracyjnych będzie objęty wnioskiem skła-
danym okręgowej komisji ziemskiej w myśl cz. 1
art. 29 ustawy o wykonaniu reformy rolnej i wi-
nien być oparty na opinii komisji klasyfikacyjno-sza-
cunkowej.

§ 2. Opinię co do oszacowania niezamortyzo-
wanych części nakładów meljoracyjnych wydaje ko-
misja klasyfikacyjno-szacunkowa w trybie ustalonym
na mocy cz. 3 art. 28 na podstawie wartości nakła-
du dokonanego na przeprowadzenie meljoracyj na
wykupywanych obszarach.

§ 3. Opinie w sprawie wartości niezamortyzo-
wanych części nakładów meljoracyjnych wydawane
będą w myśl § 2 wówczas tylko, gdy nakłady te by-
ły dokonane na urządzenia meljoracyjne, zdolne do
zamortyzowania nakładów, poczynionych na ich prze-
prowadzenie.

§ 4. Wartość nakładu dokonanego na prze-
prowadzenie urządzeń meljoracyjnych określa komi-
sja klasyfikacyjno-szacunkowa na podstawie kosztów
udowodnionych przez właściciela.

Gdyby właściciel nie chciał lub nie mógł tego
uczynić, a także w przypadkach wątpliwych lub spor-
nych komisja określi w złotych w złocie sumę pie-
niężną, którą należałoby zużyć na przeprowadzenie
meljoracyj w podobnych warunkach i w czasie zbli-
żonym.

Gdy wykazana przez właściciela lub oznaczona
przez komisję klasyfikacyjno-szacunkową suma opie-
wa na złote obiegowe lub na waluty nie będące już
w obiegu, należy w pierwszym przypadku przeracho-
wać złote obiegowe na złote w złocie według kursu
giełdy warszawskiej w dniu poprzedzającym daty od-
nośnych rachunków, w drugim przypadku przeracho-
wać walutę nie będącą już w obiegu według zasad
§ 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia
14 maja 1924 r. o przeliczaniu zobowiązań pry-
watno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213)
przyjmując, iż suma stąd otrzymana jest oznaczona
w złotych w złocie.

§ 5. Przy dokonywaniu wyceniania urządzeń
meljoracyjnych w myśl § 4 należy się posilkować
projektem technicznym oraz kosztorysem tych urzą-
dzeń, które winien złożyć komisji klasyfikacyjno-sza-
cunkowej na wezwanie przewodniczącego tej komi-
sji właściciel majątku. O ile właściciel majątku nie
złoży komisji rzeczonych dokumentów, komisja może
w razie potrzeby wystąpić do okręgowego urzędu
ziemskiego z wnioskiem o sporządzenie niezbędnych
pomiarów, szkiców oraz obliczeń; koszt tych czyn-
ności potrącać się będzie od sumy szacunkowej,
na której właścicielowi za niezamortyzowaną część na-
kładów meljoracyjnych.

§ 6. Po ustaleniu wysokości nakładu na prze-
prowadzenie meljoracyj rolnych w danym majątku,
określa się wartość niezamortyzowanej części doko-
nanych nakładów w sposób następujący: przyjmuje
się, iż nakład na przeprowadzenie meljoracyj am-
ortyzuje się całkowicie po upływie pewnego okresu
czasu, a to zależnie od rodzaju meljoracji i kosztow-
ności zastosowanych budowli oraz od rodzaju meljo-

rowanej gleby; okres ten składa się z dwóch podokresów:

1) podokresu, następującego bezpośrednio po wykonaniu meljoracji, w którym przyjmuje się, że właściwa amortyzacja nakładu na meljorację nie dokonywa się i

2) podokresu, następującego po pierwszym, w którym amortyzacja nakładu dzieli się równomiernie na ilość lat tego podokresu.

§ 7. Wielkość wymienionych w § 6 niniejszego rozporządzenia podokresów dla poszczególnych rodzajów meljoracji i poszczególnych przypadków ustala się jak następuje:

1) Drenowanie:

a) wszelkiego rodzaju gleb z wyłączeniem ciężkich glin, ilów oraz rędzin:

podokres I — 4 lata,
„ II — 8 lat;

b) ciężkie gliny, ily oraz rędziny:

podokres I — 6 lat,
„ II — 9 lat.

2) Osuszenie rowami otwartymi:

podokres I — 2 lata,
„ II — 8 lat.

3) Meljoracje torfowisk:

podokres I — 6 lat,
„ II — 9 lat.

4) Nawodnienie (zależnie od kosztowności zastosowanych budowli):

podokres I — 4 do 6 lat,
„ II — 4 do 8 lat.

§ 8. W przypadku, kiedy w związku z dokonaną meljoracją (wydrenowaniem pola, nawodnieniem łąki i t. p.) stało się koniecznym wykonanie lub uregulowanie odpływów lub dopływów, należy przy dokonywaniu rozrachunku z zastosowaniem powyżej podanych norm, przypadającą każdorazowo ilość lat w podkresie II powiększyć w tym stosunku, w jakim pozostają sumy kosztów wykonania lub uregulowania odpływów i dopływów do kosztów przeprowadzenia właściwych meljoracji.

§ 9. Gdyby urządzenia meljoracyjne okazały się w takim stanie, że bez poprawek, uzupełnień lub rekonstrukcyj nie były zdolne do normalnego zamortyzowania nakładów meljoracyjnych, to suma niezbędna dla doprowadzenia tych urządzeń do należytego stanu będzie potrącona od sumy szacunku niezamortyzowanej części nakładów meljoracyjnych.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*
